

РЕШЕНИЕ

№ 4603

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 02.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2827** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.77, ал.3 от Закона за водите /ЗВ/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] чрез адв. Ю. С., срещу Решение № РР-01-94/27.01.2022г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“ /БДДР/ за отказ за продължаване на срока на действие и изменение на Разрешително №11140082/19.03.2010г. за водовземане от повърхностен воден обект.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на решението поради несъответствие с целта на закона, противоречие с материалноправните разпоредби и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразени в необсъждане на доказателствата и доводите на заявителя. Иска се отмяна на обжалваното решение и се претендират направените разноси.

Ответникът - директорът на Б. дирекция „Д. район“, в отговор на жалбата ангажира становище за неоснователност на жалбата. Иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на Решение № РР-01-94/27.01.2022г., за отказ за продължаване на срока на действие и изменение на разрешително №11140082/19.03.2010г. за водовземане от повърхностен воден обект на директора на БДДР [населено място]. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноси от жалбоподателя. Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

От доказателствата по делото се установява, а и не се оспорва, че [фирма] е притежател на разрешително за водоземане №11140082/19.03.2010г., изменено с Решение №826/06.08.2012г., изменено с Решение №1463/06.11.2014г., изменено с Решение №2335/10.01.2018г.

Съгласно последното изменение с Решение №2335/10.01.2018г. в раздел „Срок на действие на разрешителното“ е постановен краен срок на действие на разрешителното - 18.01.2020г. В раздел „Срок на завършване на строителството“ е посочен срок на завършването му - 30.09.2019г. В раздел „Други условия, съобразени със спецификата на водоземането“ е посочено „Реализиране на водоземането да започне до 31.10.2019г.“.

В Б. дирекция „Д. район“ е постъпило заявление с вх. №РР-01-94/28.10.2019г. от Управителя на [фирма] за изменение и продължение на разрешително за ползване на повърхностен воден обект. С молба-обосновка дружеството е поискало Разрешително №11140082/19.03.2010г. да бъде изменено, като в раздел „Срок на завършване на строителството“ текстът 19.03.2019г. да се замени с текста 30.09.2024г., а в раздел „Други изисквания, съобразени със спецификата на водоземането“ текстът „Реализиране на водоземането да започне до 31.10.2019г.“ да се замени с текста „Реализиране на водоземането да започне до 31.10.2024г.“. Моли се срокът на разрешителното да бъде продължен до 18.01.2025г. Заявлението е подадено на 28.10.2019г. /л.33, 41/ Към заявлението са приложени: молба-обосновка за изменение и продължаване на срока на действие, Решение №Ж-57/16.03.2017г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, Решение №4198/22.06.2017г., постановено под адм.д. №3597/2017г. на АССГ, Решение №1510/21.12.2017г. по преписка № КЗК-1169/922/2014 г. на Комисия за защита на конкуренцията /КЗК/, Решение №6377/25-04.2019г., постановено по адм.д. №470/2019г. на ВАС, Решение №13130/29.10.2018г., постановено под адм.д. №1264/2018г. на ВАС. Приложен е и документ за платена такса от 24.10.2019г.

Директорът на Б. дирекция „Д. район“ е издал Решение №РР-01-94/27.01.2022г., с което на основание чл.68, т.4, във вр. с чл.78, ал.2, т.3 и ал.3 и чл.52, ал.1, т.4 от Закона за водите е отказал продължаване на срока на действие и изменение на Разрешително №11140082/19.03.2010г. за водоземане от река Искър с цел производство на електроенергия посредством МВЕЦ „Гара Е.“, с титуляр [фирма]. Отказът е мотивиран с това, че неизграждането на съоръженията на МВЕЦ "Гара Е." и нереализиране на водоземането в определените срокове /30.09.2019г. и 31.09.2019г./ и непредприемане на действия за започване на строителството и реализиране на водоземането от издаване на разрешителното представлява неизпълнение на условията на разрешителното, което е неспазване на изискванията на чл.78, ал.2, т.3 от ЗВ относно, изпълнение условията на разрешителното за водоземане.

С Решение № РР-01-94/09.02.2022г. на директора на Б. дирекция „Д. район“ е поправена допуснатата очевидна фактическа грешка в решение №РР-01-94/27.01.2022г. Двете решения са получени от жалбоподателя на 21.02.2022г. Жалбата е подадена чрез поща на 04.03.2022г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване акт и от надлежно легитимирано лице.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 78, ал. 2 вр. чл. 52, ал. 1, т. 4 от ЗВ. Компетентността на директора на Б. дирекция "Д. район" се доказва с представен трудов договор, сключен 2021г.

Административният акт е издаден при спазване на общото изискване на чл.59, ал.1 АПК за писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл.59, ал.2 АПК. Неоснователно е възражението за немотивираност на акта, поради това, че в мотивите не са обсъдени доказателствата и доводите на заявителя. Решението съдържа мотиви във връзка с възприетото от органа правно основание и изрично са посочени основанията за отказ. Налице са фактически и правни основания за постановения отказ.

Съдът не откри допуснати, при издаването на акта, съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение. Неоснователно е възражението, че ответникът не е извършил проверки относно предприетите действия по реализирането на инвестиционното намерение. Органът е обсъдил обстоятелството, че съоръженията на МВЕЦ „Гара Е.“ не са изградени, както и че не са предприети действия по започване на строителството и реализиране на водовземането, които факти не се оспорват от жалбоподателя и се доказват от приложените от него документи към заявлението. Доказателства за обратното не са представени от жалбоподателя със заявлението или пред съда.

Съдът намира решението и за материално законосъобразно по следните съображения: Разрешителното за водовземане и ползване на воден обект представлява влязъл в сила административен акт, поради което същият може да бъде изменен само при наличие на определените в закона условия за това.

Съгласно чл.72 ал.2 от ЗВ продължаване срока на действие на издадено разрешение за водовземане /съответно – неговото изменение/, се извършва при спазване на изискванията на чл.78 ал.2 от ЗВ. В цитирания текст са посочени три кумулативно дадени предпоставки, като отсъствието само на една от тях, пречатства положителното решение на въпроса. Заявлението следва да е подадено преди изтичането на срока на действие на разрешителното, не следва да се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, и да са изпълнени условията на издаденото разрешително. Макар подаденото на 28.10.2019г. заявление да е преди крайният срок на действие на разрешителното /18.01.2020г./, не са налице предпоставките за продължаване на неговия срок.

За да постанови отказ органът се е позовал на чл.78, ал.2, т.3 от ЗВ, според която разпоредба органът продължава срока на действие на разрешителното ако са изпълнени условията на разрешителното. Съгласно условията на Разрешителното, раздел „Срок на извършване на строителството“ – МВЕЦ „Гара Е.“ обектът е следвало да бъде изграден до 30.09.2019г., а съгласно раздел „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането“, реализирането на водовземането е следвало да започне до 31.10.2019г. Видно от приложените към заявлението документи, към датата на подаване на заявлението не е започнало строителството на обекта и не е реализирано водовземането. Следователно не са спазени условията на разрешителното по отношение на раздел „Срок на извършване на строителството“ и раздел „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането“. Неспазените срокове по посочените раздели са напълно достатъчни да обосноват извод за неспазени условия на Разрешителното, поради което не е необходимо да се прави

обстойна проверка и кои други условия по Разрешителното не са спазени. Не е необходимо да бъдат посочени и коментирани каквито и да е било нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси, които са нарушени и които налагат и обуславят отказа от продължаване на срока на действие и изменение на Разрешителното. Това е така, тъй като при произнасянето си по чл.78, ал.2 от ЗВ органът може да продължи или измени срока на действието на разрешителното само при наличието на трите предпоставки по т.1, т.2 и т.3 на чл.78, ал.2 от ЗСВ, а в случая не е налице предпоставката по чл.78, ал.2, т.3 от същия закон.

Заявлението за изменение на срока за извършване на строителството с подадено след като срокът вече е изтекъл. Срокът за извършване на строителството е до 30.09.2019г., а заявлението е подадено на 28.10.2019г. Правилно административният орган е приел, че не може да се произнася чрез изменения по права, които вече са погасени. В тежест на жалбоподателя е да се съобрази с изпълнение на условията по разрешителното, а рискът от неизпълнение е за негова сметка, като в случая е налице бездействие за продължителен период от време, през който е бил удължаван срока за завършване на строителството и реализиране на водовземането. Липсата на своевременна организация от страна на ползващия се от разрешително за водовземане по изпълнение на издаденото вече разрешително не може да бъде основание за продължаване срока на неговото действие.Още повече, че нито със заявлението за изменение и продължение на разрешителното, нито пред съда, са предоставени доказателства за предприетите действия по започване на строителството и реализиране на водовземането от издаване на разрешителното до настоящия момент.

При положение че условията на разрешителното не са изпълнени, изводите на органа, че липсва нормативно основание за изменение на разрешителното на [фирма], са правилни и законосъобразни.

Обстоятелствата, изложени в молбата-обосновка и в жалбата до съда относно взаимоотношенията с [фирма] обективно са попречили на жалбоподателя да изпълни условията на разрешителното, са ирелевантни за правния спор след като изобщо не е започнато строителство и водовземане в продължение на повече от девет години след издаване на Разрешителното от 19.03.2010г.

В случая не е изпълнена и целта на разрешителното, тъй като обектът, във връзка с който е разрешено водовземането, не е построен и не е започнато водовземането.

При гореизложените съображения се налага извода, че оспореният административен акт е издаден при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Искането на жалбоподателя за разноси е неоснователно. Липсва искане за присъждане на разноси от страна на ответника, поради което съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], против Решение № РР-01-94/27.01.2022г., издадено от директора на Б.

дирекция „Д. район“ за отказ за продължаване на срока на действие и изменение на Разрешително № 11140082/19.03.2010г. за водовземане от река Искър.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в четирнадесет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: